

[Stegger Nielsen.]
erklæring til de private Seminariers Ledere og Lærere, en Erkendtlighed, som de har fortjent for et gennem mange Aar godt udført Arbejde.

Lovforslagets Enkeltheder har den højtærede Undervisningsminister jo gjort udførligt Rede for, og jeg kan ganske tiltræde hans Redegørelse. Det vilde da kun blive en Gentagelse, hvis jeg gik ind paa en Omtale af disse, og jeg skal derfor indskrænke mig til med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Dahl: Den højtærede Minister gør naturligvis ikke Regning paa, at dette Lovforslag faar mit Partis Stemmer her i Tinget, lige saa lidt som det har faaet dem i det høje Folketing; vor Stilling er i væsentlig Grad dikteret af hele det Syn, vi har paa Forholdet mellem de private Seminarier og Statsseminarierne. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa disse principielle Spørgsmaal, selv om de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Venstre, kunde give nogen Anledning dertil. Hensynet til baade det sene Tidspunkt af Samlingen og det sene Tidspunkt paa Dagen gør, at jeg vil lade dette ligge; der bliver jo ganske sikkert Lejligheder nok til at diskutere og forhandle om Forskellighederne mellem os paa dette Omraade.

Naar den højtærede Minister sagde, at Forslaget ikke betød nogen Forhøjelse af Tilskuddet, og dette blev gentaget af den ærede Ordfører for Venstre, skal jeg dertil kun sige dette, at ifølge den højtærede Ministers Udtalelser i Folketinget kan der ikke siges noget bestemt herom. Den højtærede Minister sagde saaledes i Folketinget — Udtalelsen findes Sp. 6071 i Folketingstidenden:

„Det er vanskeligt at sige noget bestemt om, hvordan det vil komme til at gaa med dette Tilskud, hvor meget det vil blive forøget eller eventuelt formindsket.“

Ordføreren for Socialdemokraterne i Folketinget opgjorde Tilskuddet til en Forhøjelse af ca. 50 000 Kr. om Aaret, og dette Tal blev ikke modsagt af den højtærede Minister, som rimeligt er efter den Udtalelse, han i Forvejen var fremkommet med. Det staar altsaa uimodsagt. Nu befinder vi os jo i Nedsæringsstider, og det havde vel derfor været rimeligt saa ogsaa at kunne spore Nedsæringer paa dette Omraade. Det gaar imidlertid her paa Privatseminariernes Om-

raade, om end i mindre Maalestok, som det gaar nedenunder i den store Bygning ved Frederiksholms Kanal, hvor Kirkeministeriet har til Huse: dér er heller ikke nogen Nedsæringer at spore.

Den højtærede Minister fremkom under Forhandlingen i Folketinget med en Bemærkning om, at han var lidt i Tvivl om, hvad man skulde kalde de Seminarier, der her er Tale om. Jeg foretrækker at kalde dem, saaledes som der staar i Forslaget, „anerkendte private Seminarier“. Ministeren var tilbøjelig til at give dem det Navn „personlige Seminarier“, men hvis der dermed skal siges, at de er særlig personlige i Sammenligning med Statsseminarierne, vilde jeg dog nære nogen Betænkelighed ved denne Benævnelse. Thi ganske vist findes der særprægede Personligheder paa de private Seminarier, men der er jo ogsaa Mænd og Kvinder, som ikke har noget særlig personligt Præg — ganske naturligt. Og det samme er Tilfældet med Statsseminarierne. Der findes ogsaa dér Mænd og Kvinder, som har en særpræget Personlighed, og der er sikkert andre, som savner det, men som vel derfor alligevel kan være gode Lærerkrafter. Det har jeg fundet Anledning til at sige, for at den Anskuelse ikke skal fæstne sig, at det i den Henseende staar bedre til med de private Seminarier end med Statsseminarierne. Vore Statsseminarier er som Regel gode og uddanner veludviklede Lærerkrafter, og jeg skal heller ikke sige noget ufordelagtigt om de Lærerkrafter, som udgaar fra de private Seminarier til Folkeskolen; jeg vil blot betone, at Personlighedspræget kan lige saa godt være og er maaske i lige saa fuldt Maal til Stede for Statsseminariernes Vedkommende som for de private Seminariers.

Jeg skal ikke rejse Krav om Udvalgsbehandling af Forslaget, da det jo er vedtaget af et betydeligt Flertal i det høje Folketing og det derfor efter min Mening vilde være ret formaalsløst at forlange Forslaget henvist til en Udvalgsbehandling; men jeg fraraader mine Meningsfæller at stemme for Forslaget, naar den endelige Afstemning finder Sted.

S. Rasmussen: I Modsætning til den ærede sidste Taler vil jeg gerne anbefale at stemme for det foreliggende Forslag. Jeg tror ikke, det er Tiden, og maaske heller ikke Stedet til at staa og tale om, hvilket der er det bedste, enten det private Seminarium eller Statsseminariet. Jeg tror for mit Vedkommende, at det er heldigt, at vi har begge Dele; jeg tror, de kan lære